

РІВНЕНСЬКИЙ ОБЛАСНИЙ ІНСТИТУТ
ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ
УПРАВЛІННЯ ОСВІТИ ДУБЕНСЬКОЇ МІСЬКОЇ РАДИ
ПРИВАТНИЙ ЗАКЛАД
«ДУБЕНСЬКА ГІМНАЗІЯ «ПРЕМУДРІСТЬ»

Номінація: «Початкові класи»

Щоденні-5 Читання для себе

*«...пильнуй читання,
нагадування
та навчання»
(1 Тимофія 4:13)*

Придюк І. А. «Щоденні 5». Читання для себе: методичний посібник. Дубно: приватний заклад «Дубенська гімназія «Премудрість», 2021. — XX с.

У посібнику зібрано авторські твори духовно-морального спрямування для читання учнями початкових класів на уроках української мови в новій українській школі, на групі продовженого дня, разом із батьками для формування християнських чеснот.

Рекомендується використовувати під час проведення технології «Щоденні 5» на уроках української мови та читання. На прикладі діяльності освітнього процесу в приватному закладі «Дубенська гімназія «Премудрість» автор розкриває важливе значення розвитку творчих здібностей учнів та утвердження принципів загальнолюдської моралі, виховання духовної культури особистості.

Розміщені в посібнику матеріали спрямовані на формування/розвиток вмінь учнів взаємодіяти на основі моральних цінностей у гармонії з іншими людьми, собою, світом навколо себе.

Рекомендовано вчителям початкових класів закладів загальної середньої освіти, педагогічних працівників позашкільної освіти для використання в практиці роботи.

Схвалено методичним об'єднанням приватного закладу «Дубенська гімназія «Премудрість» (протокол № 3 від 27.01.2021 р.)

ЗМІСТ

ВСТУП	5
I. Технологія «Щоденні 5» як засіб формування мовної особистості молодшого школяра на уроках української мови в умовах Нової української школи	7
II. Теоретико-методологічні основи технології «Щоденні 5. Читання для себе»	11
III. Впровадження технології «Щоденні 5» для розвитку духовно-моральних цінностей учнів в умовах Нової української школи	13
IV. Збірка текстів духовно-морального спрямування для «Читання для себе»	15
СТВОРЕННЯ СВІТУ	16
ПЕРШІ ЧОЛОВІК ТА ЖІНКА	17
БРАТИ	18
АВРААМ	19
ГОСПОДЬ ПРИЗИВАЄ МОЙСЕЯ	20
ІСУС ХРИСТОС	21
АНГЕЛИ ЗВІЩАЮТЬ ПАСТУХАМ ПРО НАРОДЖЕННЯ ІСУСА ХРИСТА	22
НАРОДЖЕННЯ ІСУСА ХРИСТА	23
ПОКЛОНІННЯ МУДРЕЦІВ	24
ХРЕЩЕННЯ ГОСПОДА ІСУСА ХРИСТА	25
ПІРЧИЧНЕ ЗЕРНО	26
ІСУС ТА ДІТИ	27
ІСТОРІЯ ПРО ЛАЗАРЯ	28
ЛЮБЛЯЧИЙ БАТЬКО	29

ОСОБЛИВА ВЕЧЕРЯ	30
ІСУС ЗАЛИШАЄ ЗЕМЛЮ	31
ПИСАННЯ ПАВЛА	31
ЛИСТИ ПЕТРА ТА ІВАНА	32
ІВАН БАЧИТЬ НЕБЕСА	33
НАЙЛАСКАВІШІ РУКИ	34
РУЙНІВНА ЗАЗДРІСТЬ	35
ЧИ ВИНЕН М'ЯЧ?.....	36
НЕПРАВДА.....	37
ХТО ТАКИЙ БЛИЖНІЙ?	37
КОЛЮЧА ПІЛОЧКА ТЕРНУ	38
МІЙ ГОСПОДЬ	40
ГОСПОДЬ – МОЯ НАДІЯ.....	40
ДРУЖБА	41
БУДЬ ДОБРИМ ДРУГОМ.....	42
ДУХ СВЯТИЙ ТОРКАЄТЬСЯ СЕРДЕЧКА.....	44
ГОСПОДЬ – МІЙ ДРУГ.....	44
ВИСНОВКИ	46
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	48

ВСТУП

УПРОВАДЖЕННЯ В систему освіти України концепції «Нової української школи» вимагає пошуку нових технологій, адекватних до сучасної мети і завдань, які окреслені в концепції. Однією з таких технологій є «Щоденні 5».

Відомо всім давно, що знання, фантазія, логіка думки і міркувань, любов до рідної мови, вміння зв'язно, логічно і образно розповідати виховуються читанням.

Саме від учителя початкових класів у значній мірі залежить, чи полюблять діти читання або залишаться байдужими до літератури, чи стануть вони друзями книги і постійними її читачами, таким чином розвиваючи широту кругозору, міцні знання.

Працювати з книгою дитина вчиться вже з першого шкільного дня на всіх уроках. Нашим завданням є навчити учнів читати свідомо, виразно, швидко. Якщо він добре читає, то і грамотно пише. Якщо вміє правильно визначати головну думку твору, то робить висновки з прочитаного, тобто логічно мислить.

Для виховання у дітей позитивних рис характеру і закріплення біблійних істин у сучасному житті найпрактичніше пропонувати невеликі за розміром оповідання з повчальним змістом. Їх можна використовувати як матеріал для «Щоденних 5» на уроках, виховних годинах або для читання в колі сім'ї.

Мета пропонованих оповідань — розбудити в розумі і серці дитини живе і тривале зацікавлення Божою правдою, бажання читати Слово Боже, вчити виявляти любов до ближнього у різних обставинах життя, впливати на почуття і волю дитини, аби її життя ставало наповнене мудрістю, поміркованістю.

I. Технологія «Щоденні 5» як засіб формування мовної особистості молодшого школяра на уроках української мови в умовах Нової української школи

Реформування української школи, яке полягає у впровадженні концепції «Нова українська школа» наразі є ключовим завданням Міністерства освіти і науки України. Саме цей новий вектор змін повинен перетворити українську школу на важіль соціальної рівності та згуртованості, економічного розвитку і конкурентоспроможності нашої держави. Головна мета — створити школу, в якій буде приємно навчатися, яка даватиме учням не тільки знання, а й вміння застосовувати їх у житті.

НАРАЗІ ВЧИТЕЛЯМ початкової школи пропонують впроваджувати у свою діяльність сучасні технології роботи зі школярами, які б сприяли формуванню мовної особистості. Одну з таких технологій презентує спільний проект МОН України та платформи EdEra, пропонуючи методичні рекомендації, як зацікавити дітей читанням та письмом, а відповідно сформувати мовну особистість. Зокрема, приділяється увага новій ротаційній моделі — «Щоденні 5» або «Daily 5».

Технологія «Щоденні 5» вперше була презентована спільним проектом Міністерства освіти і науки України та платформи EdEra. Даний проект пропонував учителям методичні рекомендації, як сприяти тому, щоб діти були зацікавлені читанням та письмом. Наразі надано методичні матеріали у навчально — методичному посібнику «Нова українська школа: порадник для вчителя» та на дистанційному курсі, які допоможуть вчителям

початкової школи заохотити школярів до вивчення української мови, навчити їх формулювати власну думку та формувати навички письма. У вищезгаданому посібнику ротаційна модель «Щоденні 5» розроблена з метою навчити учнів розвивати власну витривалість та самостійність під час виконання кожного з її компонентів, що забезпечує їх активну участь у читанні та письмі протягом тривалого часу». До того ж визначено основні компоненти технології:

1. Читання для себе.
2. Читання для когось.
3. Письмо для себе.
4. Робота зі словами.
5. Слухання.

Інструкції щодо роботи над даною технологією, впровадження кожного компоненту представлено учителем початкових класів навчально-виховного комплексу «Новопечерська школа» м.Києва Мариною Пристінською. А на обов'язковому дистанційному курсі для вчителів Нової української школи відведено дві частини про модель «Щоденні 5» в Модулі 3: Інтегроване навчання. І, на відміну від навчально-методичного посібника, у курсі детальніше розглядається модель навчання, особливості перевірки та проведення занять.

Не зважаючи на те, що для української освіти технологія «Щоденні 5» є новою та незнайомою, дана модель існує приблизно 12 років із моменту публікації Гейл Буше і Джоан Мозер у 2006 році книги «The Daily 5: Незалежність грамотності в початкових класах» («The Daily 5: Fostering Literacy Independence in the Elementary Grades»). Першочергово технологію було розроблено, щоб допомогти учням розвивати щоденні звички читання, письма, створення словника і навички працювати самостійно. Урамках «Щоденні 5» учнів заохочують власною незалежністю, вчителі вільні використовувати структуру таким чином, щоб їх діяльність якнайкраще відповідала потребам учнів, вони можуть брати участь у читанні та письмі протягом тривалого або короткого часу, отримують настанови про те, як стати незалежними, і мати індивідуальне навчання, адаптоване для задоволення їхніх потреб. За словами Г. Буше і Дж. Мозер, традиційне навчання словесності передбачає оволодіння учнями читанням та письмом, які не інтегрується з іншими навчальними предметами. «Щоденні 5»

об'єднуються з іншими дисциплінами, зокрема з природничими, соціальними та здоров'язбережувальними. Інтеграція відбувається, коли учні читають та пишуть, використовуючи матеріали для читання з інших навчальних предметів.

Упровадження цієї технології вимагає від учителя початкової школи готовності до організації освітньої діяльності учнів, дотримання ними правил зі щоденними видами роботи. Педагог також має пояснити школярам, для чого вони використовують щоденні рутини: для того, щоб у майбутньому стати успішною людиною, вони мають навчитися проходити певний шлях — це 10 кроків до успішного навчання та незалежності. Сутність їх полягає у формуванні готовності до різних видів діяльності, а саме:

1. Визначати, що вивчається;
2. Ставити мету й обґрунтувати необхідність її досягнення;
3. Прописувати бажані кроки власної діяльності;
4. Моделювати бажані кроки;
5. Моделювати найменш бажані кроки, потім найбільш бажані;
6. Вчитися переміщуватися по всьому класу, знаходити зручне місце для роботи (розуміти право кожного на особисте освітнє середовище);
7. Відпрацьовувати та тренувати особисту витримку, волю, характер;
8. Вчитися працювати самостійно;
9. Бути готовим до зміни форми діяльності;
10. Вчитися аналізувати роботу, відповідаючи на запитання «Як усе пройшло?».

Із впровадженням цієї технології вчителі мають змогу допомогти школярам відпрацювати витримку та дисциплінованість, адже кожна діяльність розрахована на певний час (приблизно 20 хв) щодня. Після довготривалого відпочинку учні можуть зосередити свою увагу лише на досить короткий час. Відпрацювання витримки під час впровадження «Щоденні 5» відбувається від 8 до 12 тижнів. На початок цього процесу школярів об'єднують в одне велике коло. Після цього учитель розподіляє учнів на групи для виконання навчальних завдань: одні пишуть, інші читають для когось, треті слухають. Через певний час знову сходяться у коло. Потім знову розходяться. І так триває до того часу, доки кожен учень не

виконає всі п'ять видів діяльності. У процесі відпрацювання витримки можна простежити динаміку, коли учні можуть виконувати ці ж самі діяльності не за 4 перерви між діяльностями, а за 2–3 перерви. Саме за таким алгоритмом роботи працює система «Щоденні 5» в США та Канаді. В українських школах даний алгоритм дещо адаптований, адже вчителю надається можливість обирати лише одну діяльність протягом 20 хв, до того ж програмою не передбачено виділяти окремий час на впровадження даної технології, її застосування відбувається безпосередньо на запланованому уроці.

II. Теоретико-методологічні основи технології «Щоденні 5. Читання для себе»

Першим етапом впровадження Daily 5 — це «Читання для себе» Його вчитель може застосовувати як під час уроку, так і впродовж дня. Важливим моментом під час виконання цього виду роботи є те, що учень самостійно обирає книгу, текст, газету чи журнал для читання. Учитель не повинен нав'язувати свою літературу. Розпочинати цю діяльність потрібно із 5–10 хв в залежності від віку дітей і поступово збільшувати час для читання. Також варто запропонувати школярам самим розробити 5–7 правил діяльності. Правила мають бути записані на дошці або на папері і бути в полі зору школярів.

УЧИТЕЛЬ ДОПОМАГАЄ учням обирати книгу, тренувати витривалість, працює індивідуально чи з групою дітей. Після того, як дитина прочитає обраний твір, вона працює з карткою, в якій зазначає назву твору, автора, записує про що цей твір, оцінює його та малює головного героя.

У класі можна створити куточок «Читацьких досягнень», щоб учні могли спостерігати за своїми читацькими успіхами.

Після опрацювання книги, діти мають виконати завдання для перевірки розуміння твору, а також для усвідомлення прочитаного.

Читання для себе:

- ✓ Я обираю текст (книгу).
- ✓ Я обираю зручне місце і відразу працюю.
- ✓ Я розглядаю книгу.
- ✓ Я розумію все, що читаю.
- ✓ Я знаю, що означає більшість слів.

- ✓ Я можу переказати прочитане.
- ✓ Я можу поділитися власними враженнями від прочитаного.

Правила для впровадження системи дуже прості. Канадські педагоги, наприклад, радять зібрати учнів (краще — сісти на килим) і сказати: сьогодні ми починаємо нову діяльність — читання для себе. Також варто запропонувати школярам самим розробити 5–7 правил діяльності. Наприклад, якщо вже обрав книжку для читання, то не варто змінювати вибір «по десять разів». А іншу книжку можна буде обрати вже завтра!

III. Впровадження технології «Щоденні 5» для розвитку духовно-моральних цінностей учнів в умовах Нової української школи

Одним із шляхів оновлення змісту освіти й узгодження його з сучасними потребами є орієнтація на розвиток творчих здібностей учнів, який неможливий без використання сучасних методик, інтерактивних методів та технологій навчання.

ДЕРЖАВНИЙ СТАНДАРТ початкової освіти метою навчання вбачає «всебічний розвиток дитини, її талантів, здібностей, компетентностей та наскрізних умінь відповідно до вікових та індивідуальних психофізичних особливостей і потреб, формування цінностей, розвиток самостійності, творчості та допитливості».

В умовах сьогодення школа потребує використання такої методики навчання, яка б відповідала новим вимогам суспільства, готувала високоосвічену особистість, що здатна критично мислити, проявляти креативні та творчі здібності, формувати та розвивати ключові компетентності.

Ці завдання відображені в нормативних документах, які визначають державну політику в галузі освіти: Законах України «Про освіту», «Про повну загальну середню освіту», Концепції «Нова українська школа», Державному стандарті початкової освіти. «Світогляд закладається саме в школі. У школі формується особистість, її громадянська позиція», — наголошує Концепція. Формування світогляду передбачає формування морально-етичних понять учнів, духовності загалом.

У Концепції Нової української школи йдеться про «наскрізний процес виховання, який формує цінності». Звідси постає одне із завдань, поставлене перед педагогами сучасної школи, — виховання духовної особистості,

яка протистоятиме меркантильності та цинізму, сприятиме збереженню духовних чеснот, культурної спадщини народу

Однак для пробудження і подальшого духовного розвитку громадянина потрібно створити відповідні умови. Дане питання надзвичайно важливе, оскільки духовність визначає спрямованість усіх розумових, емоційно-чуттєвих, вольових якостей людини, її здатність до самоусвідомлення себе як особистості. Освітній процес у закладі освіти покликаний реалізувати це завдання, і саме духовно-моральні цінності моральні цінності мають великий вплив на формування життєвих компетентностей учнів.

У даній збірці зібрано авторські твори духовно-морального спрямування для читання учнями початкових класів на уроках в новій українській школі, на групі продовженого дня, разом з батьками для більшого пізнання та дослідження Слова Божого, а також формування християнських чеснот. У збірці подано тексти, у яких відображаються ті принципи та цінності, які зустрічали на своїй життєвій дорозі біблійні персонажі, і які варто застосовувати повсякчас кожному з нас.

**IV. Збірка текстів
духовно-морального
спрямування
для «Читання для себе»**

СТВОРЕННЯ СВІТУ

ДАВНИМ-ДАВНО БОГ створив світ. Він створив землю. Створив небо. Створив усе.

Спочатку не було нічого, крім темряви. Тоді Бог сказав: «Нехай буде світло». І раптом у темряві засяяло яскраве світло. «Це добре», — сказав Бог. Він назвав світло — «день», а темряву — «ніч». Наступного дня Бог створив небо та глибоке синє море. Море було таке велике, що вкривало всю землю. На третій день Бог сказав: «Нехай земля постане з-під води». Потім Бог уклав землю зеленою травою. Він посадив скрізь високі дерева та прекрасні квіти. І знову Бог сказав: «Це добре». На четвертий день Бог

створив сонце, місяць та зорі. П'ятого дня Він створив птахів, що літали в небі. Він заселив рибами ріки, озера та моря. Шостого дня Бог створив різного роду тварин. Він створив хижих та трав'яїдних тварин. Створив тварин, що паслись на вкритих травою полях, та тварин, що плазували по землі. Він створив усіх тварин на землі. Бог майже закінчив.

Не вистачало лише одного. Не було людей. Отже, Бог створив чоловіка та жінку, їх звали Адам і Єва. Тоді Бог подивився на все, що Він створив, і сказав: «Це все дуже, дуже добре».

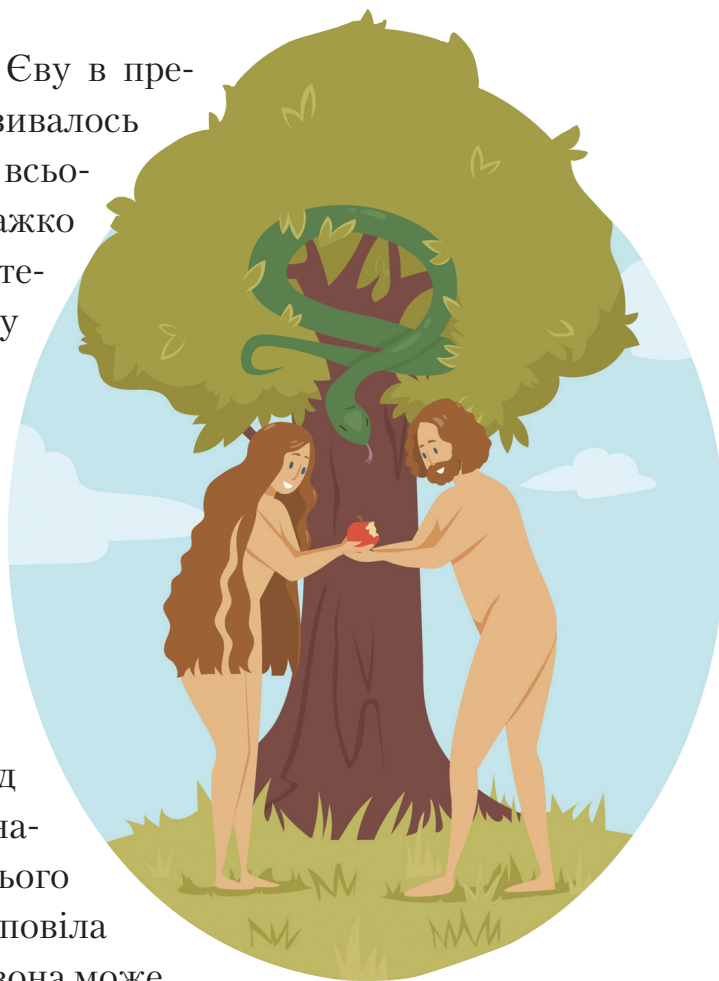
Армор М.

ПЕРШІ ЧОЛОВІК ТА ЖІНКА

БОГ ПОСЕЛИВ Адама і Єву в прекрасному місці. Воно називалось Еден. Плодові дерева росли по всьому Едену. Адаму і Єві було неважко здобути собі їжу. Але Бог застеріг їх стосовно одного з дерев у саду. «Не їжте плід з того дерева, — сказав Він. — Якщо з'їсте, помрете».

Одного дня Єва стояла біля дерева та оглядала його. Вона почула голос істоти на ім'я Сатана. Сатана міг набувати вигляду тварини. Під час розмови з Свою він мав вигляд змія. Сатана спитав: «Чи Бог наказав вам не їсти плодів з цього дерева?» «Так, наказав», — відповіла Єва. Тоді Сатана сказав їй, що вона може з'їсти плід. «Ти не помреш, — сказав він. — Просто плід зробить тебе надзвичайно розумною». Єва простягла руку та зірвала плід з дерева. Вона скуштувала його.

Смак їй сподобався. Отже, вона з'їла плід і дала частину Адаму. Він також їв. Потім Адаму і Єві стало соромно за свій непослух Богові. Вони злякались і намагались сховатися. Однак Бог знав, що вони вчинили. Він змусив Адама та Єву залишити Еден. «Ви ніколи не зможете повернутись», — сказав Він їм. Тепер їм стало важко діставати собі їжу. Вони були змушені обробляти землю та саджати рослини. Їх треба було поливати та доглядати за ними. Але Бог був добрий до них. Він дозволив їм жити дуже довго.

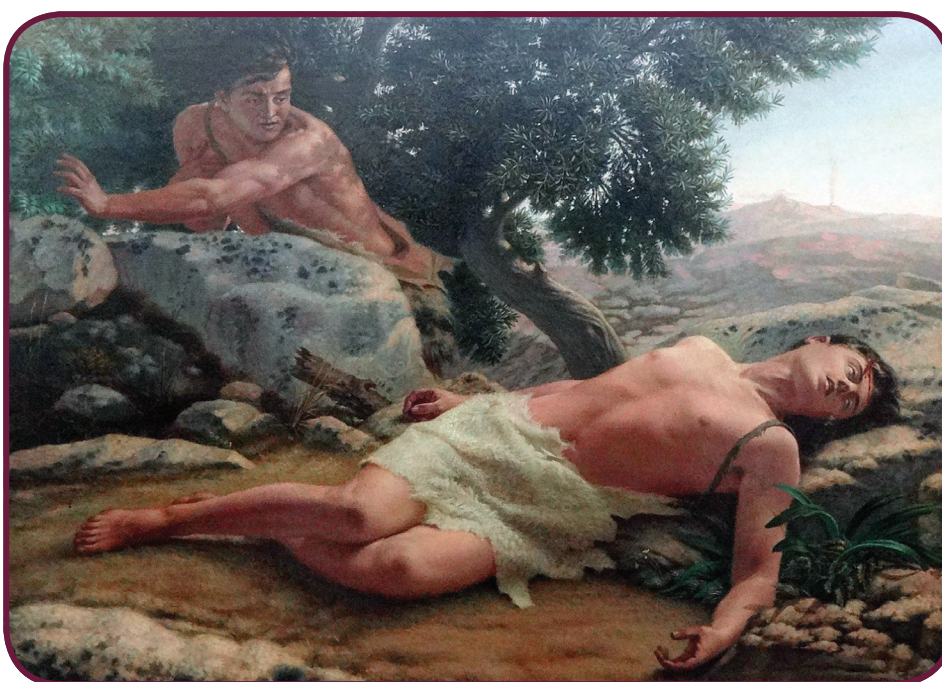
Армор М.

БРАТИ

ПІСЛЯ ТОГО, як Бог вигнав Адама і Єву з раю, вони отримали місце, де могли жити. Згодом в них з'явилися діти.

Першою дитиною був хлопчик на ім'я Каїн. Невдовзі в них з'явився другий син на ім'я Авель. Коли хлопці виростили, Каїн став землеробом, а Авель був пастухом.

Одного разу Каїн розізлився на Авеля. Коли вони були вдвох у полі,

Каїн вдарив Авеля та вбив його. Бог побачив, що трапилось. Пізніше Він спитав у Каїна: «Де твій брат?» Каїн відповів: «Я не знаю. Хіба я мушу опікуватись моїм братом?»

Бог сказав: «Оскільки ти вбив Авеля, Я зроблю твоє жит-

тя важким. Рослини, які ти посадиш, не будуть рости. Ти завжди матимеш поганий врожай». Бог додав: «Ти проведеш решту життя, блукаючи з місця на місце в пошуках їжі».

Потім Бог прогнав Каїна. Адам і Єва залишились самотніми та сумними. Пізніше в Адама і Єви з'явився ще один син. Його звали Сиф. Потім в їх родині народились інші діти, це були сини і дочки. Невдовзі вони також мали багато онуків, їх родина росла та збільшувалась, доки не стала дуже-дуже великою.

Армор М.

АВРААМ

ЦЯ ІСТОРІЯ почалася дуже давно, приблизно 4000 років тому. У місті Ур жив чоловік, якого звали Аврамом. Він був багатим: мав будинок, землю, численних слуг, череди корів й отари овець. Аврам жив серед розбещеного народу, який не знав справжнього Бога, Творця неба та землі. І якось батько Аврама Терах вирішив зі своєю родиною покинути рідне місто. Вони покинули свій маєток, своє звичне життя й пішли в невідому країну — Ханаан. Терах був старий: йому було 205 років. Вони дійшли до Харрана й зупинилися. Там Терах помер, і Аврам поховав свого батька. Тепер Аврам став найстаршим у родині, і на його плечі лягли турботи про племінника Лота, дружину Сару, численних слуг, череди.

На чужині в нього не було кам'яного будинку, як в Урі. Його родина жила в наметах. Аврам ішов у країну, про яку тільки чув. Але в нього було щось значно більше. Одного разу Сам Бог звернувся до

Аврама й пообіцяв йому Свій захист і благословення. Минали роки кочового життя Аврама. З Харрана він вирушив у Ханаан, тому що Бог обіцяв цю землю Авраму та його нащадкам. Дітей у Сарі й Аврама не було. Проте Аврам вірив, що Бог виконає Свою обіцянку, адже Він повторив її двічі! У нас є документи, які підтверджують це Бог уклав заповіт з Аврамом і дав йому нове ім'я — Авраам.

Від нього бере початок дивовижна історія єврейського народу — народу Божого.

Цорн В.

ГОСПОДЬ ПРИЗИВАЄ МОЙСЕЯ

ОДНОГО РАЗУ Мойсей пас отару, завів її далеко в пустелю, до гори Божої Хорив. І явився його Ангел Господній у полум'ї вогняному з-посеред тернового куща. І побачив Мойсей, що ця тернина горить вогнем, але кущ не згорає.

Господь сказав йому з куща: «Я побачив страждання народу Мого у Єгипті. Іди, Я посилаю тебе до фараона, і виведи з Єгипту народ Мій, синів Ізраїлевих».

Але Мойсей вагався. Він вважав себе не гідним такого великого призначення. На допомогу Мойсеєві Бог дав його брата Аарона.

Мойсей та Аарон прийшли до фараона просити відпустити народ Божий, бо так звелів Господь. Але фараон відказав на це: «Хто такий Господь, щоб я послухався Його і відпустив Ізраїля?»

Чимало різних чудес здійснив Господь на очах фараона, але серце того було жорстоким, і не хотів він відпустити народ Божий. Десять жахливих покарань спіткало увесь народ єгипетський: вода у річці Ніл перетворилася на кров; жаби вкрили усю землю; чисельні рої мух заповнили Єгипет; моровиця впала на худобу; людей та худобу вкрили виразки, з яких ішов гній; град; сарана й темрява по всій Єгипетській землі... Та все жорстокішим робилося серце фараона.

Цорн В.

ІСУС ХРИСТОС

ХТО ТАКИЙ Ісус Христос? Як тобі це пояснити...

Важко розказувати про Бога дорослою мовою, ще важче це розповісти про Нього дитячими словами.

Він схожий на серце у твоїх грудях. Серце невидиме, але живе; постійно є, ніколи нікуди не зникає; вміє любити; часом стискається від болю, інколи плаче, сумує; вміє молитися і чекати...

Ісус Христос — це Бог, Творець усього на світі. Він завжди був, є і нікуди не зникне. Господь найсильніший, наймудріший, найдобріший Друг.

Коли ти бавишся з люстерком і ловиш сонячий зайчик руками, Ісус в захопленні милується тобою. Коли ти переходиш вулицю чи пізно повертаєшся додому, Христос Своєю любов'ю охороняє тебе. Коли на великій швидкості ти падаєш з велосипеда і розбиваєш своє коліно,

Господь сумує з тобою і Своїми невидимими руками ніжно лікує твою рану. Він поруч. Він завжди з тобою, бо Ісус тебе любить.

Крачковська-Гуцько Н.

АНГЕЛИ ЗВІЩАЮТЬ ПАСТУХАМ ПРО НАРОДЖЕННЯ ІСУСА ХРИСТА

УТІ ЧАСИ біля містечка Вифлеєм знаходилося багато пасовиськ. У ніч, коли народився Ісус, деякі пастухи не спали, бо стерегли свою отару. «Аж ось з'явився їм ангел Господній, і слава Господня осяяла їх; і злякалися вони страхом великим. Сказав їм ангел: «Не бійтеся, я благовіщу вам радість велику, яка буде усім людям. Бо нині у місті Давидовому

народився для вас Спаситель, Який є Христос Господь. І ось вам знамення: ви знайдете сповите Немовля, яке лежатиме в яслах». І раптом з ангелом з'явилася сила-силенна небесного воїнства, що славило Бога й співало: «Слава у вишніх Богу і на землі мир, в людях добра воля».

Як бачите, для народження Ісуса Христа, Спасителя світу, Бог об-

рав не палац, а печеру. І першими сповістив про народження Його не багачів, а пастухів, які прийшли першими вклонитися Спасителю.

Вони залишили свою отару й попрямували до Вифлієма. Ось як про це написано в Євангелії: «І коли ангели відійшли від них на небо, пастухи сказали один одному: «Підемо до Вифлієма і побачимо, що там сталося, про що сповістив нам Господь». І, поспішивши, прийшли, і знайшли Марію та Йосипа, і Немовля, яке лежало в яслах.

Цорн В.

НАРОДЖЕННЯ ІСУСА ХРИСТА

КОЛИ МАРІЯ була вагітною, то довелося їй то Йосипові вирушити в далеку дорогу, бо римський імператор Август наказав зробити перепис населення по всій імперії. Кожному треба було піти до міста, де народилися. Йосип і Марія походили з дому та роду царя Давида, який правив Ізраїлем за тисячу років до народження ісуса. Рідним містом Давида був Вифлеєм.

Отож, Йосип і Марія вирушили до Вифлеєма, міста свого царського предка Давида. Від Назарета до Вифлеєма — більше двохсот кілометрів. На той час ще не існувало ні поїздів, ні автомобілів, і така подорож тривала декілька днів.

Коли, нарешті, Йосип і Марія дійшли до Вифлеєма, вільни місць у гостинному дворі не виявилось. Чимало людей прийшло до Вифлеєма для перепису. Мпрії ж настав час народжувати. «І народила Сина Свого Первістка, і сповила Його, і поклала Його в ясла...» — читаємо в Євангелії. Це значить, що вони заночували в загоні для худоби. Давні перекаї стверджують, що цей хлів був у печері. І сьогодні пастухи в Палестині використовують такі печери, щоб захистити своїх овець від негоди.

Придюк І.

ПОКЛОНІННЯ МУДРЕЦІВ

КОЛИ ІСУС народився у Вифліємі Юдейському, в часи царювання Ірода, прийшли до Єрусалиму мудреці зі Сходу і говорять: «Де народжений Цар Юдейський? Бо ми бачили зірку Його на сході і прийшли поклонитися Йому».

Почувши це, цар Ірод дуже занепокоївся. І, зібравши всіх первосвящеників і книжників народних, він питав у них, де має народитися Христос? Вони ж відказали йому: «У Вифліємі юдейському, бо написано пророком: «І ти, Вифлієме, земле Юдина, нічим не менший від інших володінь Юдиних, бо з тебе вийде Вождь, Який буде пасти народ Мій, Ізраїля...»» Тоді Ірод покликав таємно тих мудреців і випитав у них про час, коли з'явилася зоря, і, відіславши їх до Вифлієма, сказав: «Підіть і старанно розвідайте про Немовля, і коли знайдете, сповістіть мене, щоб і мені піти вклонитися Йому».

Насправді ж цар Ірод вирішив вбити Немовля, бо дуже боявся, що Він у майбутньому може зайняти його престол.

Мудреці, вислухавши царя, пішли собі. Прийшовши до Вифлієма, мудреці увійшли до того дому, над яким зупинилася зоря. «Побачили там Немовля з Марією, Матір'ю Його і, впавши на коліна, вклонилися Йому.

Цорн В.

ХРЕЩЕННЯ ГОСПОДА ІСУСА ХРИСТА

ОСКІЛЬКИ НАРОД Ізраїлю чекав пришествия Месії, то багато людей запитувало: «Невже Іоан є тим обіцяним Богом Месією, Спасителем нашим?» Але Іоан відповідав: «Я хрещу вас водою, але Той, Хто йде за мною, Сильніший з мене; я негідний розв'язати ремінь взуття Його! Він хреститиме вас Духом Святим і вогнем». Це він казав про Ісуса Христа.

І от Ісус прийшов до Івана, щоб хреститися від нього.

Іоан же знав, що Ісус не має потреби хреститися і каятися у гріхах Своїх, і, стримуючи Його, казав: «Мені треба хреститися від Тебе, і чи Тої приходити до мене?» Але Ісус сказав йому у відповідь: «Допусти це тепер, бо так належить нам виконати всяку правду». Тоді допустив Іоан Його. І охрестившись, Іоан одразу ж вийшов із води. І ось небеса розкрилися, і побачив Іоан Духа Божого, Який сховався, мов голуб, і спускався на Нього. І от, Голос з неба прорік: «Це є Син Мій Улюблений, в Ньому Моє благовоління».

Придюк І.

ГІРЧИЧНЕ ЗЕРНО

ІСУС ЗАВЖДИ говорив людям, що Він прийшов з Небес. Небеса — це місце, де живуть Бог та янголи. Також Небеса — це Царство. Це місце, де Бог царює.

Ісус казав людям: «Ви можете бути частиною Царства Небесного навіть тут на землі. Якщо ви любите Бога та робите, що Він просить, то житимете в Божому Царстві».

Ісус розповідав про Царство скрізь, куди б Він не йшов. Він часто розпочинав оповідь такими словами: «Царство Небесне схоже на...»

Одного разу Він сказав, що Царство Небесне схоже на гірчичне зерно. Гірчичне зерно надзвичайно маленьке. Воно не більше за піщинку. Але, коли хтось садить його в садочку, воно виростає і стає деревом. Птахи в'ють гнізда в його гіллі. Це дерево більше за всі дерева в саду. Царство Боже росте так само.

Спочатку Царство маленьке, як гірчичне зерно. Лише деякі люди вирішують йти слідом за Богом. Але потім інші дізнаються про Царство. Вони теж хочуть бути його частиною. Царство Небесне росте і росте, поки не стане великим.

Армор М.

ІСУС ТА ДІТИ

КОЛИ ІСУС приходив до міста, навколо Нього завжди був натовп. Одного дня декілька жінок підійшли до краю натовпу. Вони мали з собою маленьких дітей. Жінки хотіли, аби їх діти зустрілись із Ісусом. Вони почали пробиратись крізь натовп, намагаючись наблизитись до Ісуса. Але апостоли зупинили їх. Вони сказали жінкам йти звідси. «Ісус зайнятий, — сказали вони. — Він не має часу для дітей». Ісус розвернувся та поглянув на апостолів. Потім сказав: «Ніколи не заважайте дітям приходити до Мене».

Тоді Він узяв дітей на руки одного за одним. Він промовив над кожним невеличку молитву. Ісус любив маленьких дітей. Якось увечері Він сидів у домі, навчаючи Своїх друзів. Він покликав маленького хлопчика підійти до Нього. Ісус обійняв хлопця. «Ви бачите цю дитину? — сказав Він апостолам. — В неї дивовижне серце. Ви повинні мати подібне серце, якщо бажаєте бути частиною Царства Небесного»

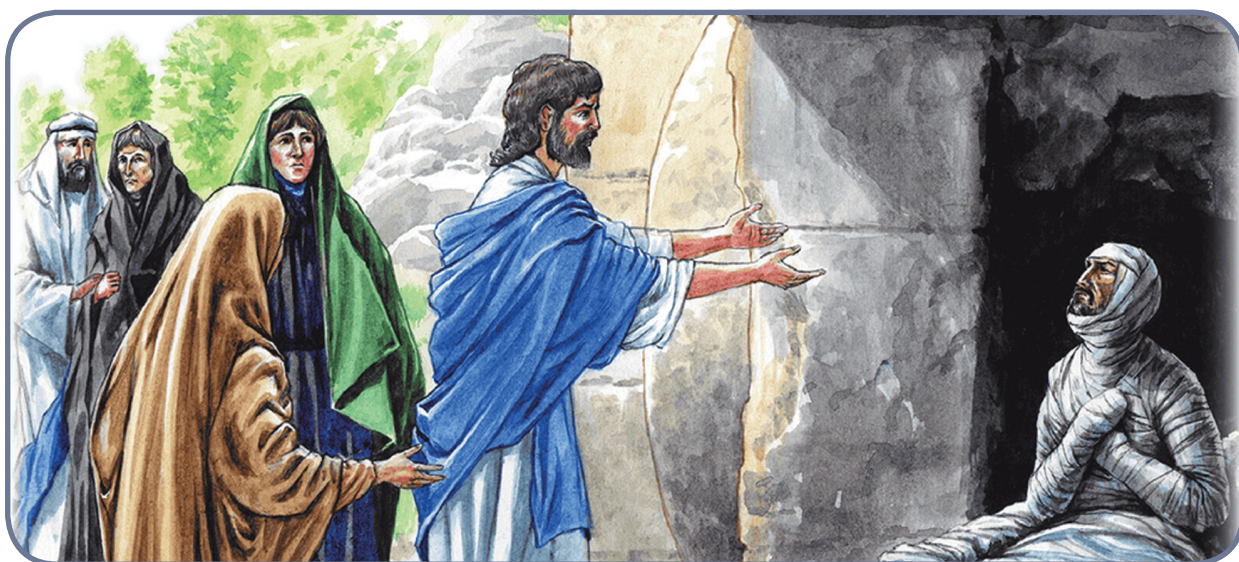

Армор М.

ІСТОРІЯ ПРО ЛАЗАРЯ

ІСУС ЛЮБИВ усіх. Але також Він мав декількох близьких друзів. Трьома з цих близьких друзів були Лазар та його сестри, Марія та Марта. Ісус зупинявся в їхньому домі багато разів. Тим часом, як Ісус навчав в іншій частині країни, Лазар помер. Ісус сказав Своїм апостолам: «Наш друг Лазар заснув. Я маю піти розбудити його».

Через чотири дні Ісус прибув до міста, де жили Марія і Марта. Марта сказала: «Наш брат був сильно хворий. Якби Ти був тут, то міг би зцілити його. Він і досі був би живий». Ісус сказав жінкам: «Ваш брат буде жити знову. Ви вірите Мені?» Тоді Він сказав: «Покажіть Мені, де Лазар похований». Вони відвели його до могили. Вона була схожа на маленьку

печеру, вириту в пагорбі. Вхід у печеру був закритий великим каменем. Ісус почав плакати. «Посуньте камінь», — сказав Він. Декілька чоловіків відсунули важкий камінь від отвору могили. Ісус поглянув у небо та промовив коротку молитву. Тоді Він зазирнув у могилу.

«Лазар! — гукнув Він. — Виходь зараз!» Незабаром Лазар вийшов з могили. Усе його тіло було міцно затягнене смужками полотна. Марія і Марта обгорнули його так перед похованням. «Зніміть з нього це полотно, — сказав Ісус. — Нехай він іде».

Лазар був знову живим.

Армор М.

ЛЮБЛЯЧИЙ БАТЬКО

ІСУС РОЗКАЗАВ одну історію про доброго чоловіка. Він був батьком і мав двох синів. Обидва сини були дорослими. Молодший син хотів піти з дому. Він прагнув поїхати кудись дуже далеко та розважитись. Він сказав: «Батько, ти обіцяв мені одного дня дати частину своїх грошей. Дай мені їх зараз».

Батько дав синові гроші. Хлопець вирушив до іншої країни. Там він знайшов багато нових друзів і витрачав на них гроші. Він весь час бенкетував.

Але одного дня хлопець залишився без грошей. Він більше не мав коштів для своїх друзів. Тоді вони покинули його самого та зголоднілого і пішли шукати інших знайомих. Він знайшов роботу — пасти свиней. Хлопець був таким голодним, що ладен був їсти те, що давав свиням.

Одного дня він згадав про свою родину. Хлопець промовив сам до себе: «Слуги, що працюють у мого батька, мають більше їжі, ніж я. Я повернусь додому та стану слугою». Отже, він вирушив додому. Минуло багато днів перед тим, як він зміг побачити свій дім. Тоді син побачив батька, що біг по дорозі назустріч йому.

Хлопець сказав: «Батько, я розтратив твої гроші. Я не заслуговую бути твоїм сином. Дозволь мені стати одним з твоїх слуг». Батько сказав: «Слугою? Ні! Ти мій син. Я радий, що ти вдома». Батько наказав дати одяг своєму сину. Він надів хлопцю перстень на палець. Батько сказав: «Давайте влаштуємо великий бенкет для мого сина».

Старший син розлютився. «Чому ти такий добрий до мого брата? — спитав чоловік. — Він розтратив твої гроші». Батько сказав: «Мій син повернувся додому. Це важливіше за гроші, які він витратив. Приєднуйся до святкувань та веселись».

Люди уважно слухали історію, що розповідав Ісус. Насправді ця історія була про Бога. Бог є добрим, як цей батько. Бог знає, коли ми чинимо погано. Але Він все одно любить нас.

Армор М.

ОСОБЛИВА ВЕЧЕРЯ

КОЛИ ІСУС був в Єрусалимі, тривало велике свято, яке називалось Пасха. Це свято виникло ще за часів Мойсея. Під час цього свята люди згадували, як Бог допоміг Мойсею та ізраїльтянам залишити Єгипет. На Пасху люди мали особливу спільну вечерю. Це була така сама їжа, яку їли ізраїльтяни вночі перед втечею з Єгипту. Ісус та Його апостоли потребували місця, де вони могли б скуштувати пасхальну вечерю. Один чоловік

сказав: «У мене є кімната, яку ви можете використовувати». Отже, тієї ночі Ісус та Його апостоли зібрались у цій кімнаті для пасхальної вечері. Коли вони їли, Ісус сказав: «Один з вас хоче відвернутись від Мене та допомогти Моїм ворогам». Усі апостоли почали питати: «Хто ж це зробить?» Ісус умочив шматок хліба в соус та протягнув Юді. Тоді Він сказав: «Йди і зроби те, що ти маєш зробити». Юда піднявся та вийшов.

Тепер Ісус був наодинці із іншими апостолами. Він узяв ще хліб, подякував за нього Богу і дав його кожному із Своїх апостолів. Потім Ісус взяв чашу з вином і знову помолився. Він сказав, щоб кожен чоловік випив вина. «Коли Я піду, — сказав Ісус, — ви будете їсти хліб та пити вино разом, як тепер. У цей час згадуйте Мене, і те, чого Я вас навчав». Потім Він сказав їм: «Я невдовзі піду. Та ви не бійтесь. З часом ми знову будемо всі разом». Ці слова засмутили апостолів. Куди Він йшов? Вони хотіли піти разом з Ним. Але Ісус повторював: «Ні, ви не можете піти». Потім Він сказав: «Йдіть зі Мною.

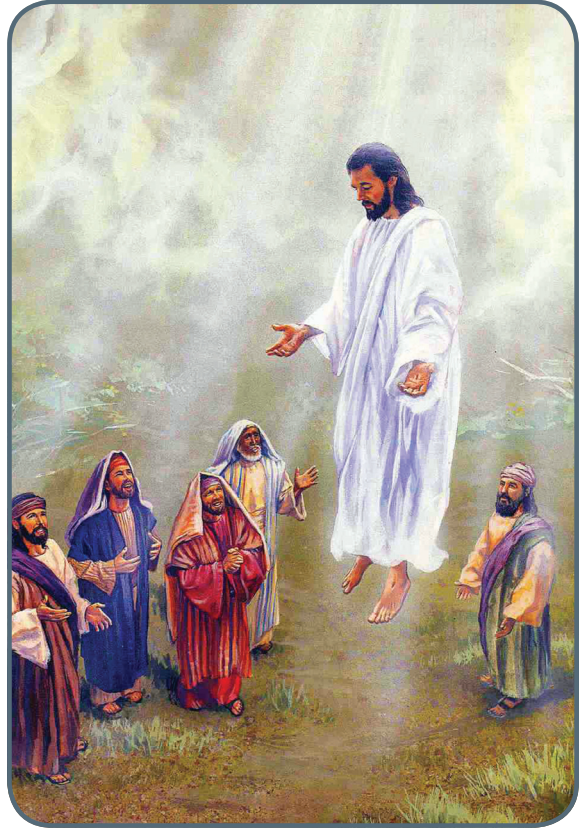
Мені треба знайти місце для молитви». Отже, вони поспівали разом пісень та вирушили.

Армор М.

ІСУС ЗАЛИШАЄ ЗЕМЛЮ

ІСУС з апостолами повернулись до Єрусалиму. Одного дня Він привів їх на пагорб за містом. Він сказав: «Прийшов час Мені повертатись до неба, бути з Богом, Моїм Батьком.

Після того, як Я повернусь на небо, ви маєте йти та скрізь розповідати людям про Мене. Почніть навчання з Єрусалима». Говорячи ці слова, Ісус почав підноситись над землею. Він піднімався все вище і вище. Хмари вкрили Ісуса, і більше Його не було видно. Апостоли не знали, що сказати. Потім вони побачили двох янголів, що стояли поряд із ними. Янголи сказали: «Ісус пішов на небо. Одного дня Він знову повернеться на землю».

Апостоли повернулись до Єрусалима, говорячи про те, що почули від янголів. Тепер апостоли були готові нести добру новину про Ісуса до всіх людей на землі.

Армор М.

ПИСАННЯ ПАВЛА

ПАВЛО МОЛИВСЯ за християн щодня. Крім того, він писав до них листи. Його листи розповідали людям, яким чином віддавати шану Богу через праведне життя. «Будьте добрими один до одного, — повторював він. — Будьте як Ісус. Чиніть з людьми так, як Він чинив». Він наказував дітям слухатись своїх батьків. А батькам казав поважати своїх дітей. Крім того, він наказав чоловікам та дружинам любити один одного.

Павло казав всім: «Найбільше, що ви можете зробити, — це любити людей. Будьте терплячими із ними. Робіть те, що для них краще. Не обманюйте. Не зраджуйте. Не крадіть. Кажіть лише добрі речі про людей. Ніколи не кажіть поганого». Він також казав: «Працюйте сумлінно. Не лінуйтеся. Діліться тим, що маєте, з іншими. Намагайтесь бути в мирі, що б ви не робили».

Павло завжди казав: «Пам'ятайте, що Ісус воскрес. Тепер Він на небі. Він хоче, щоб ми жили на небі також. Коли ми вмираємо, це схоже на засинання, а прокидаємося ми в небі». Павло написав декілька зі своїх послань із в'язниці. Він казав своїм друзям: «Не хвилюйтесь за мене. Ісус про мене подбає. Я можу знаходитись у в'язниці і бути щасливим навіть тут».

Армор М.

ЛИСТИ ПЕТРА ТА ІВАНА

ПАВЛО БУВ не єдиним апостолом, хто писав листи до християн. Петро та Іван також писали листи. Петро любив казати християнам: «Бог обрав вас, як Він обрав Ізраїль. Ви особливі для Бога. Отже, будьте праведними настільки, наскільки можливо».

Крім того, Петро попереджав: «Деяким людям не сподобається, що ви оберете істину. Вам треба бути мужніми. Ви маєте чинити праведно, навіть якщо друзі сміятимуться з вас».

«Коли люди чинять із вами несправедливо, — додавав Петро, — згадайте Ісуса. Він був праведним, але правителі хотіли вбити Його. Незважаючи

на це, Він був добрим до них. Отже, учіться бути такими, як Ісус. Будьте добрими з тими, хто погано з вами поводитьсь». Іван також хотів, щоб християни були добрими. Його листи постійно говорять про любов. «Аби бути дітьми Божими, — писав він, — ви маєте любити один одного». Іван казав: «Любов допомагає чинити праведно. Любов ніколи не ненавидить людей. Любов ніколи не порушує Божі закони. Любов допомагає бідним, хворим та голодним. Любов завжди готова ділитись». Іван казав: «Любов походить від Бога, оскільки Бог є любов».

Армор М.

ІВАН БАЧИТЬ НЕБЕСА

ІВАН ЖИВ довше за інших апостолів. Він дожив до глибокої-глибокої старості. Іван ніколи не переставав навчати людей про Ісуса. На схилі життя Івана знову заарештували. Правителі заслали його на острів, розташований посеред моря. Вони залишили його там самого. «Іван не зможе навчати, якщо буде там сам», — подумали вони. Але Іван міг писати. І він писав. Він написав дуже особливу книгу та передав її своїм друзям.

Книга розповідала про те, що трапилось з Іваном одного дня на острові. Була неділя. Він поклонявся Богу. Аж раптом він побачив Небеса, де перебував Бог. Спочатку він побачив Ісуса, одягнутого в розкішну білу мантию. Потім він побачив трон Бога. Навколо трону знаходились тисячі янголів. Усі вони поклонялись Богу. Потім деякі з цих янголів розмовляли з Іваном. Вони показали йому майбутнє. Він побачив нещастя, що спадуть на землю, побачив війни. Він побачив землетруси та зруйновані міста. Але що б не траплялось, Бог завжди опікувався Своїм народом. Бог знав кожного з них на ім'я. Вони любили Бога та слухались Його протягом усього їхнього життя.

Після того, як ці християни померли, Іван бачив їх воскреслими на небі. Вони стояли перед Божим тронном. Бог прославив їх за те, що вони були праведними на землі. Бог сказав їм: «Ви можете жити зі Мною вічно».

Армор М.

НАЙЛАСКАВІШІ РУКИ

МАЛЕНЬКА ДІВЧИНКА приїхала з мамою у велике місто. Пішли вони на базар. Мама вела доньку за руку. Дівчинка побачила щось цікаве. На radoщах заплескала в долоні. І загубилася в юрбі. Загубилася і заплакала:

Мамо!..Де моя мама?

Люди оточили дівчинку й питають:

Як тебе звуть, дівчинко?

Оля.

А маму як звуть? Скажи, ми зараз її знайдемо.

Маму звуть...мама...матуся.

Люди усміхнулись. І знову питають:

Ну,скажи, які в твоєї мами очі: карі, сині, блакитні, сірі?

Очі у неї...найдобріші...

А коси? Які в мами коси — чорні, русі?

Коси...найкрасивіші...

Знову усміхнулись люди. Питають:

Ну, скажи, які в неї руки? Може, якась родимка у неї на руках є, згадай.

— Руки у неї...найласкавіші.

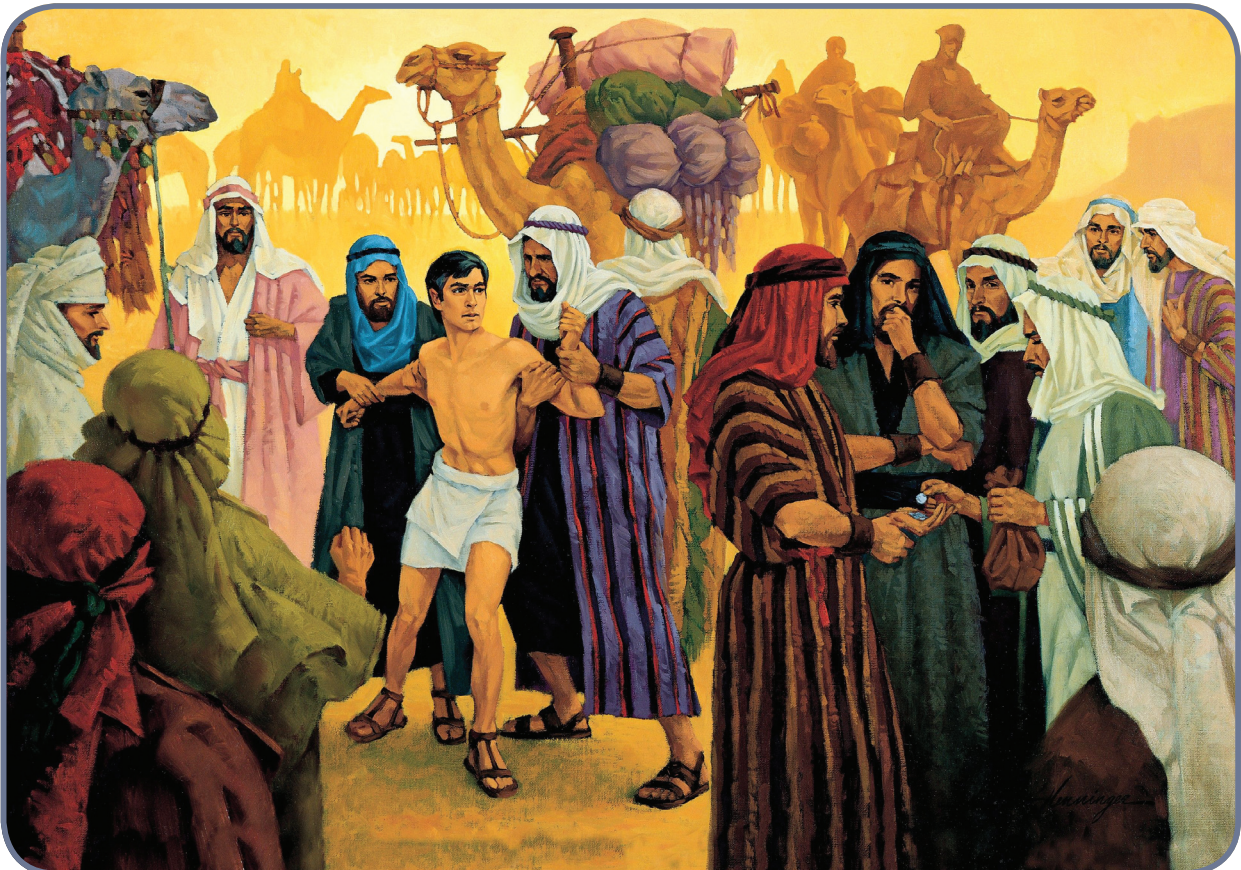
Пішли люди й оголосили по радіо: «Загубилася дівчинка. У її мами найдобріші очі, найкрасивіші коси, найласкавіші в світі руки».

І мама знайшлася.

Гульновська О.

РУЙНІВНА ЗАЗДРІСТЬ

ЗАЗДРІСТЬ — **ЦЕ** почуття, прикрість, котрі виникають тоді, коли ти починаєш бачити успіх інших. Це недобре почуття, воно руйнує усю красу твого серця. В Біблії написано, що брати почали заздрити Йосипу, адже його дуже любив батько, він мав гарний яскравий одяг, йому снилися дивовижні сни. І ось ця заздрість примушує їх вчинити гріх — продати Йосипа, брата свого, в рабство. Який ганебний вчинок!

Наша люба дитино, радій за того, хто має багато іграшок, хто гарніше за тебе читає, хто має змогу гратися величезним конструктором «Лего», хто їсть щодня морозиво. Перемагай себе і станеш королем над власним «я» та будеш духовно багатим. І ще одне. Подивися на себе. У тебе є теж чимало всякого добра. Пригадай, що ти маєш і починай дякувати Богові за це.

На світі є дуже багато дітей, котрі не мають мам, сім'ї, не ходять до школи. Повір, їм значно гірше, аніж тобі. Слав Бога за те, що маєш, і заздрість, мов та злодійка, вимушена буде втекти від тебе ні з чим.

Мікула О.

ЧИ ВИНЕН М'ЯЧ?

ОДНОГО РАЗУ діти грали в м'яча. Весело було грати, радісно. Повз стадіон ішла старенька бабуся. Вона недобачала, ішла поволі, пробуючи ціпком стежку. Чи випадково, чи, може, й навмисне хтось ударив і так, що той покотився під ноги бабусі, вдарився об ціпок і вибив його з рук.

Зупинилася бабуся, розгубилася, не знає, що робити. Нахилилась, шукає ціпок, а він лежить далеченько. Не бачить бабуся ціпка.

Діти дивляться на бабусю і сміються. Нікому з них і на думку не спало підійти до старенької, попросити пробачення й допомогти їй.

Діти сміються, а бабуся стоїть і плаче. І нікому й не тенькнуло, що в цю хвилину коїться велике зло: людина знущається з людини.

Сміятися зі старості — сміятися з себе. Кожен із тих, хто сміявся з бабусі, через кілька десятиріч сам стане старим.

А ще більший гріх — сміятися з фізичної вади людини.

Крачковська-Гулько Н.

НЕПРАВДА

БОГ ВСЕ чує. Упав кленовий листочок з гілки — Бог почув це. Перші краплі дощу задріботіли по спраглій землі — Бог почув це. Роздовбало пташеня своїм дзьобиком шкарлупу яйця, щоб вибратися на волю, народитися — Бог і це почув. Крик підбитого птаха, пісню дельфіна, стрекотіння сороки, муркання-розмову двох кошенят, свистячу бесіду комарів — все чує Бог. Він чує твій зойк, крик, плач; чує і те, як ти сопеш носиком уві сні, і як тихенько мугикаєш веселу пісеньку, ідучи зі школи. Господь чує твою суперечку з сестричкою за велосипед; чує, як моляться твої мама і тато. Бог чує, коли нота звучить правильно, а коли фальшиво; коли ти говориш правду, а коли брехню...

Ти вже, очевидно, встиг відчутти на собі, що таке неправда і як буває соромно за неї? В Біблії написано: «Немає нічого таємного, що не стало б явним...» Бог дозволив пережити тобі цей сором, щоб ти відчув гіркоту, жаль та огиду до власної брехні. Адже будь-яка неправда — це гріх. І тільки чесна людина може почувати себе вільною, спокійною та радісною.

Ісус Христос — є правда, істина та життя. Він в силі допомогти і тобі. Коли зрозумієш, що більше обманювати не хочеться — клич Його,

Він вже давно чекає на це.

Ляницький В.

ХТО ТАКИЙ БЛИЖНІЙ?

ЯКОСЬ ОДИН законник спитав Ісуса: «Який з Божих законів найважливіший?»

Ісус сказав: «Найважливіший закон — любити Бога. І любити ближнього, як самого себе!»

«А хто мій ближній?» — спитав законник. Ісус сказав: «Дозволь Я відповім на твоє питання історією».

Ісус розповів про чоловіка, що йшов небезпечною дорогою біля Єрусалима. Розбійники напали на нього. Вони побили того чоловіка та вкрали його гроші. Після чого залишили його лежати край дороги. Він стікав кров'ю та не міг рухатись.

У цей час повз нього проходив левит. Він працював у храмі. Служник храму обов'язково допоможе цьому чоловіку. Та левит сильно поспішав.

Він навіть не зупинився. Потім проходив священик. Він також працював у храмі. Але священик теж не зупинився.

Через деякий час третій чоловік проїжджав мимо на віслюку. Цей чоловік був з іншої країни. Коли він побачив закривавленого чоловіка, то зупинив свого віслюка, зліз з нього та дав чоловіку

води. Потім він обмив його рани. Чоловік посадив пораненого на віслюка та відвіз до найближчого міста. Там він знайшов місце, де зупинялись подорожні. Чоловік дав власнику гроші. «Подбай про нього, — сказав він. — Я заплачу стільки, скільки буде потрібно, аби він одужав».

Ісус закінчив історію. Він спитав: «Хто з цих чоловіків вчинив із ним, як ближній?» Законник відповів: «Той, хто вчинив добро для нього». «Отже, і ви маєте бути добрими до всіх, кого зустрічаєте», — сказав Ісус.

Армор М.

КОЛЮЧА ГІЛОЧКА ТЕРНУ

АНДРІЙКО СПИТАВ мами:

— Мамо, я знаю, що Бог є, але ж його ніхто не бачив. Чому?

— Тому, що Він настільки прекрасний і сяючий, — пояснювала мама, — що кожен, хто побачив би Його, не зміг залишитись у живих. Розумієш? Ходи зі мною на вулицю. Дивись на сонце.

— Я не можу, — сказав хлопчик. — Сонце мене сліпить.

— От бачиш, — продовжувала мама, — а ти хочеш побачити того, хто створив сонце.

На наступний день ішов дощ. Андрійко вибіг на вулицю і закричав:

Мамо, хіба сьогодні Бог є?

— Так, сину. Він напоює землю водою, щоб росла морква, бурячок і огірочки для тебе. Він у крапельках дощу, у легенькому вітрі, у хмаринках. Навчись відчувати, що він біля тебе кожної хвилини, і ти ніколи не будеш сам, навіть коли нікого не буде поряд.

Дощ закінчився, мама взяла Андрійка за руку і вони разом пішли до лісу. Хлопчик вчився бачити Бога у червоній суничці, барвистому метелику, і навіть у червонощокому мухоморі.

Виявилось, що все створене на землі потрібне. Навіть дощові черв'яки, котрих Андрійко боявся до нестями. Мама і Андрійко рвали лісові дзвіночки, ромашки, весело сміялись і плели собі вінок з квітів. Але вмить її настрої змінився, і вона, зупинившись біля колючого куща, сказала:

— Андрійку, це кущ терну. Перед тим, як Ісус мав прийняти смерть, йому на голову одягли терновий

вінок. Колючки ранили тіло і Ісусу було боляче. Андрійко запитав:

— Так боляче, як мені, коли я поранив пальчик? Але я сам винен, бо не послухався тебе і взяв ніж.

— Ісус постраждав не через непослух, а через гріхи усіх людей. І Його біль був таким, що замість поту виділялись крапельки крові.

Андрійко взяв маму за руку і попросив:

— Виламай гілочку терну. Вона буде нагадувати мені про Бога постійно. Бог був, є і буде. Головне, пам'ятати про це.

Ганжелюк Л.

МІЙ ГОСПОДЬ

КОЛИ МИ думаємо про Бога, то яким ми бачимо Його в нашій уяві? Як на малюнку з перших сторінок Дитячої Біблії? Але ми знаємо, що Бог не такий. Він не перебуває на хмарі або на троні, що сяє неприступним світлом. Нам важко уявити Бога, і тому в Біблії Бог має імена-властивості, що допомагають нам зрозуміти, який Він.

Наприклад, Бог каже Мойсею: «Я — Господь, цілитель твій!»

Тобто в молитві ми можемо й повинні звертатися насамперед до Бога, коли занедужали. А вже потім до лікарів. І ми уявляємо собі, як Сам Бог кладе нам на голову руку й зцілює. Хоча ми не можемо Його собі уявити, але ми реально це відчуваємо.

Або ми читаємо в Євангелії, у якому Ісус мовить: «Я — Пастир добрий! Пастир добрий кладе життя власне за вівці». І ми уявляємо собі, як Ісус на хресті віддає за нас Своє життя.

Ми знаємо, що це наші провини, наші гріхи Він узяв на Себе. І наше серце наповнюється подякою й благоговінням. Ми уявляємо собі також, як добрий пастир шукає вівцю, яка заблукала. Цю картинку ми теж знаємо з Дитячої Біблії. Ми розуміємо, що іноді ми і є ці заблукалі вівці.

Ми знаємо, що Він шукатиме нас, якщо ми зіб'ємося з Його дороги. Він ніколи не залишить нас.

Цорн В.

ГОСПОДЬ — МОЯ НАДІЯ

УДИТИНСТВІ я часто думав: ось виросту, тоді зможу робити що завгодно. Я буду дорослим і не матиму ніяких проблем, бо ніхто не зможе зробити мені нічого поганого. Цією думкою я втішав себе, особливо коли було важко надуші. У тебе бувають такі думки?

Тепер я знаю, що й у дорослих бувають великі проблеми. Ось, наприклад, колись давно в Ізраїлі жив могутній цар Давид. Він був видатною людиною, очолював цілий народ. Сам Бог доручив Давидові царювати

над Його обраним народом. Але Давид мав багато ворогів, які заважали йому керувати Ізраїлем. Через це Давид часто бував засмученим і багато молився Богу. Одного разу він склав пісню, в якій є такі слова: «А я вбогий та бідний, — поспіши ж Ти до мене, о Боже: моя поміч і мій оборонець — то Ти...»

Перед Богом дорослі не більші за дітей. Перед Богом усі люди — діти. Усі ми потребуємо Його. І це добре. Бог хоче, щоб усі зрозуміли, як Він потрібен нам. Бо, знаючи це, ми ні на кого не покладатимемося так, як на Господа. Несподіватимемося й на те, що всі проблеми вирішаться, коли ми виростемо, станемо багатими, здоровими або відомими. Ні, я знаю: мені може допомогти лише Бог, тому я покладаюсь на Нього. Господь — моя надія.

Цорн В.

ДРУЖБА

ДРУЖБА — ЦЕ чудово. Святе Письмо вчить нас цінувати дружбу, оберігати її від усього, що може їй зашкодити. Якщо ти вважаєш, що ніщо не може зруйнувати твою дружбу, то це добре. Але для того щоб дружба була дійсно міцною й довгою, ти повинен знати, що може їй загрожувати. Небезпека існує, і не одна.

Наприклад, якщо ти вважатимеш, що твій друг повинен гратися лише з тобою і свій вільний час віддавати тобі, то ти наражатимеш вашу дружбу на велику небезпеку. Не прив'язуй до себе друга. У дружбі потрібно залишати другові свободу.

Не думай, що все, що належить твоєму другові, належить і тобі. У кожного є право на особисте, недоторканне: чи то якась річ, чи що-небудь інше. І ще. Якщо ти хоч раз при інших людях поглузуєш зі свого друга, то цим ти поставиш вашу дружбу під удар. Те ж станеться, якщо скажеш про нього щось погане. Це категорично заборонено Біблією, у якій написано: «Не будеш ходити пліткарем серед народу свого».

Якщо ж ти обдуриш друга, то втрадиш його довіру до себе. А довіра — важливий фактор збереження дружби. Бог засуджує неправду. Він говорить через пророка Єремію: «їхній язик — смертоносна стріла, він оману говорить: устами своїми говорить із ближнім про мир, а в нутрі своєму кладе свою засідку... Чи ж за це Я їх не покараю? — говорить Господь» (Єр. 9:7—8). Бачиш, Господу не байдуже, що люди кажуть одне про одного.

Будь готовий пробачити друга, якщо він із необережності образив тебе. Це дуже важливо. І якщо ти вчиниш щось неправильно стосовно друга, то відразу ж, не відкладаючи, попроси в нього й у Господа пробачення. Господь готовий допомогти тобі зберегти дружбу до кінця твоїх днів. І Він може тобі допомогти. Він Сам це сказав. Я зазнав це на власному досвіді: у мене є друг, з яким я ходив разом до школи. Ми дотепер дружимо — ось уже понад сорок років.

Бережи дружбу. Це велика цінність.

Цорн В.

БУДЬ ДОБРИМ ДРУГОМ

ПОВЕРНУВШИСЬ зі школи, Ігор вирішив ні з ким не заводити розмов про прожитий день у школі. Сьогодні він був не в гуморі, все, що потрапляло йому на очі, дратувало, викликало обурення.

— У школі все гаразд? — запитала мама, коли син, перевдягнувшись, увійшов до кухні, щоб пообідати.

— Не зовсім, — буркнув Ігор.

— У тебе якісь неприємності?

Хлопчина змовчав. Насипавши у тарілку борщу і, поставивши її біля сина, матуся сіла поруч.

— Чому ти не хочеш розповісти?

Якусь мить у кімнаті стояла мертва тиша...

— Мене ніхто не любить, ніхто не бажає зі мною товаришувати...

— Чому? — запитала мама.

— Я не знаю! — проскиглив Ігор. — Знаєш, я більше не буду ходити до школи.

— Але ж тобі потрібно вчитися. Не закінчивши школу, не зможеш здобути професію, — запевнила матуся.

— Навіщо мені школа, професія, коли мною ніхто не бажає розмовляти?

— Звичайно, це — неприємно. Але я гадаю, що таку помилку можна виправити, — сказала мама.

— Ти б спробував із кимось сам поговорити, запропонувати свою дружбу. Поглянь скільки довкола людей, які, можливо, чекають чиеїсь

дружби. Її можеш запропонувати ти. Щоб мати друзів — необхідно самому стати другом.

Того дня Ігор більше не плакав. Вивчивши уроки, він довго сидів біля вікна і дивився на зорі. Вони миготіли своїм тьмяним світлом, наче з небесної височини запрошували стати для них другом. Перед тим, як лягти спати, він ще довго молився до Бога.

Наступного дня, повернувшись зі школи, Ігор, усміхаючись, підбіг до матусі, і ніжно обійнявши її, сказав:

— Господь подарував мені багато друзів. І все тому, що я запропонував їм свою дружбу.

Ляницький В.

ДУХ СВЯТИЙ ТОРКАЄТЬСЯ СЕРДЕЧКА

АНТОНЧИК ПРИХОДИВ на уроки вивчення Біблії, і завжди все розумів. Найбільш сподобалась йому тема про Святий Дух. Він закрив оченята і думав про те, що Дух Святий схожий на голубку:

«На алеї стояла дівчина. Вона насипала зернят на долоню і закликала голубів. Голуб підлітав і сідав на руку, а дівчина ховала зерна. Голуб летів далі і знову прилітав, щоб поклювати, але його не пускали. Так він кружляв разів 10, а потім полетів і не повернувся. Так і Дух Святий хоче, щоб людина впустила Його в своє серце. Як пташка тріпоче крильми, але жорстокість і байдужість важко зламати.

Дух Святий ще схожий на сонячний промінь, а людина на дім з великими вікнами. От Дух Святий по милості своїй, як промінчик, заглядає у перше вікно. А людина засуває фіранки. Дух Святий посилає промінчик у друге, але хтось і там закривається від Бога. Вікна рано чи пізно закінчуються, а людина залишиться у темряві гріха і безнадії».

Антончик уявляв, що Дух Святий схожий на легенький вітерець. Він так само добрий, справедливий і турботливий, як Ісус.

Ганжелюк Л.

ГОСПОДЬ — МІЙ ДРУГ

НАПЕВНО, ТИ гадаєш, що я зараз скажу, що Господь Ісус твій Друг і любить тебе? Це так, але... Перш ніж так казати, ми маємо розглянути: кому, коли й за яких умов Ісус це сказав. Ісус сказав ці слова Своїм учням.

Тобто тим, кого Він покликав на служіння — Своїм апостолам. Погляньмо, чи мають стосунок ці слова Ісуса до нас. Апостоли почули про Ісуса й повірили, що Він — Христос, тобто Месія, Спаситель світу. Чи віриш ти так само, як апостоли? Віриш, що Ісус — Спаситель світу?

Ісус покликав учнів іти за Ним. Вони покинули все й пішли за своїм Учителем і Спасителем. Це рішення вони прийняли в своєму серці. А як

же ти? Почувши про Ісуса й відчувши у своєму серці, що Він кличе тебе за Собою, чи вирішив ти так само, як учні, безоглядно іти за Ісусом? Чи сказав ти у своєму серці й чи вимовили твої уста слова: «Ісусе, я хочу йти за Тобою до кінця мого життя. Керуй моїм життям!»? Чи сказав ти так Господові?

Чи читаєш ти Слово Боже, Євангеліє, і чи знаєш, що Ісус заповідав нам? Чому це так важливо? Бо не читаючи, звідки нам знати, чого Ісус очікує від нас? Ісус сказав: «Ви друзі Мої, якщо чините все, що Я вам заповідаю». Що Він заповів, довідатися просто: читай, що написано в Біблії, і знатимеш.

Про найголовніше сказано трохи раніше, у цьому ж розділі: «Оце Моя заповідь, — щоб любили один одного ви, як Я вас полюбив!» (Ів. 15:12). Чи виконуємо ми цю заповідь Ісуса, чи любимо ми інших, які вірять у Нього? Якщо ти на всі питання відповів «так», то можеш бути впевнений: Господь Ісус Христос — твій Друг! Він зараховує тебе до Своїх друзів!

Цорн В.

ВИСНОВКИ

Варто відзначити, що ключова мета щоденних п'ять — навчити учнів самостійності. Переваги системи «Щоденні 5»:

1. Учні щодня практикують читання, письмо та слухання. Отже, збільшується обсяг та час читання.
2. Це структуроване та ефективне читання. Під час нього діти більше працюють самостійно.
3. Учні щодня можуть самостійно обирати. Це сприяє їхній внутрішній мотивації.

Використання у щоденній роботі технології «Щоденні 5» (Daily 5) допомагає виробити в учнів уміння працювати самостійно, робити власний вибір, висловлювати думки щодо певного питання чи проблеми, аналізувати й приймати рішення. Вправління в самостійній діяльності стимулює потребу в оцінці власних сил, у пошуку взаємодії з учителем, учнями за для консультації, підтримки, допомоги. Обов'язковими є щоденні дві діяльності — «Читання для себе» і «Письмо для себе».

Отже, «Щоденні 5» допомагають організувати роботу в класі на засадах особистісно — орієнтованої моделі освіти та педагогіки партнерства, яка зазначена в Концепції НУШ. У рамках цієї моделі школа максимально враховує права дитини, її здібності, потреби та інтереси. Педагогічна технологія «Щоденні 5» сприяє тому, щоб кожен учень був грамотним, багато та вдумливо читав. У результаті всі діти покращують навички читання та письма, розвивають самостійність та відповідальність.

Також варто відзначити, що тексти духовно-морального спрямування важливо використовувати для розвитку здобувачів освіти. Адже, батьки та вчителі повинні всіляко дбати не лише про фізичний і психічний розвиток, а й передусім про духовно-моральний розвиток школярів, пам'ятаючи Біблійну істину про те, що дуже важливо навчити юнака на початку його шляху, бо коли він виросте, то не зверне з нього. Як тут не згадати мудрі слова Ісуса Христа, сказані апостолам: «Пустіть дітей приходити до Мене й не перешкоджайте їм, бо таких є Царство Боже!»

Навчально-методичний посібник має на меті показати вчителям та вихователям, як у доступній формі ознайомити дітей з християнськими морально-етичними цінностями Святого Письма, виховувати у дитячих душах відповідальне ставлення до рідних, ближнього, природи та самих себе. Тексти у посібнику підібрані з урахуванням вікових, фізичних, емоційних особливостей дітей так, щоб у доступній формі ознайомити із Божими заповідями, пояснити суть доброго й поганого вчинку, виховувати любов, милосердя, терпіння, співчуття, навчити застосовувати отримані знання з Біблії у повсякденному житті.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Армор М. К. Біблія для юних читачів/ пер. З англ. мови Бабенко П., — Донецьк: «СХІДНОЄВРОПЕЙСЬКА МІСІЯ», 2011. — 268 с.
2. Біблійні історії для дітей. Українське біблійне товариство, 2013. — 253 с.
3. Біблія в переказі для дітей. Старий і Новий Заповіт в переказі для дітей. Українське біблійне товариство. Київ, 2010. — 437 с.
4. Біблія для тебе: ілюстровані біблійні історії для молоді / укл. Хейс С., Кемп Л., пер. З англ. мови Огієнка І. — Донецьк: ОБФ «СХІДНОЄВРОПЕЙСЬКА МІСІЯ», 2011. — Вид.2-е, — 272 с.
5. Ганжелюк Л. С. Зернятко добра — 1. Дубно, 2004. — 154 с.
6. Ганжелюк Л. С. Зернятко добра — 2. Дубно, 2005. — 106 с.
7. Ганжелюк Л. С. Зернятко добра — 3. Дубно, 2004. — 129 с.
8. Державний стандарт початкової освіти.
9. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/87-2018-%D0%BF#Text>
10. (дата звернення: 02.04.2020)
11. Живе Джерельце // Олена Гуріна. Черкаси: Смірна № 4. — 32с.
12. Концепція реалізації державної політики у сфері реформування загальної середньої освіти «Нова українська школа» на період до 2029 року. URL: <https://cutt.ly/weJNeUr> (дата звернення: 02.04.2020).
14. Крачковська-Гуцько Н. В. Молитва маленького серця: 50 дитячих історій. Частина 1./ Наталія Крачковська-Гуцько. — Чернівці: «Місто», 2020. — 96 с.
15. Крачковська-Гуцько Н. В. Молитва маленького серця: 50 дитячих історій. Частина 2./ Наталія Крачковська-Гуцько. — Чернівці: «Місто», 2020. — 80 с.
16. Цорн В. Дужба під загрозою. Стежинка. № 4 (2004) С.5
17. Янчук І. Виховуємо патріотів. Організація національно-патріотичного виховання учнів. Директор школи. 2017. № 5–6 (797–798). С. 30–31.
18. Яремчук С. В. Проблема духовності в процесі професійної підготовки майбутніх педагогів: збірник наукових праць Інституту психології імені Г. С. Костюка Національної АПН України / за ред. С. Д. Максименка. Київ. 2012. Т. XIV. Ч.1. С. 397–404.

